

แนวเฝ้าระวังไม่สงบในพม่า

กรณีการไม่สามารถอยู่ร่วมกันเป็นสหพันธรัฐของประเทศยูโกสลาเวีย
กับความเป็นไปได้ของการณในสหภาพเมียนมา

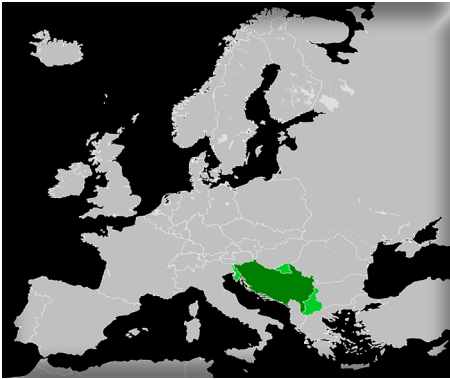
น.อ.ดุสิต ยมจินดา

กล่าวนำ

สหภาพเมียนมา มีแนวชายแดนติดต่อกับประเทศไทยกว่า ๒,๔๐๑ กม.¹ สถานการณ์ในสหภาพเมียนมา นั้น มีความสำคัญต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง แต่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของสหภาพเมียนมาที่ชัดเจนและแน่นอนพอสมควรนั้นหาได้ยาก จึงไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างไม่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งทั้งในทางวิชาการ และอาจกระทบถึงความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพหรืออาจถึงระดับประเทศ ผู้เขียนจึงทำการศึกษากลุ่มประเทศที่รวมตัวเป็นสหพันธรัฐที่มีลักษณะคล้ายกับสหภาพเมียนมามากที่สุดคือ ประเทศยูโกสลาเวีย ที่มีที่ตั้งส่วนใหญ่ของประเทศอยู่บริเวณคาบสมุทรบอลข่านตะวันตก (West Balkan Peninsula) ซึ่งประเทศยูโกสลาเวีย ในปัจจุบันได้แปรสภาพเป็นรัฐอิสระ หรือ ประเทศ รวมทั้งสิ้น ๖ ประเทศ ประกอบกับ เหตุการณ์ในประเทศยูโกสลาเวียสิ้นสุดลงและมีนักวิชาการ นำกรณีของประเทศยูโกสลาเวีย มาทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ประเทศยูโกสลาเวีย แยกออกเป็น ๖ ประเทศ เช่นในปัจจุบัน ทั้งนี้ ในบทความฉบับนี้ จะประกอบด้วย รายละเอียดหลัก จำนวน ๓ ส่วน ประกอบด้วย รายละเอียดของประเทศยูโกสลาเวีย เครื่องมือที่นำมาใช้แสดงรายละเอียดอิทธิพลที่ส่งผล กระทบต่อระบบความขัดแย้งอันส่งผลให้ประเทศยูโกสลาเวียแตกเป็นประเทศเกิดใหม่เช่นในปัจจุบัน และส่วนสรุปว่าปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ในสหภาพเมียนมา เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับประเทศยูโกสลาเวีย โดยจะขอเริ่มจากประวัติศาสตร์ของประเทศยูโกสลาเวียเป็นลำดับแรก

1 <https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=32&chap=5&page=t32-5-info-detail04.html>

ประเทศยูโกสลาเวีย

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ที่มา : <https://waymagazine.org/yugoslav-wars/>

ประวัติศาสตร์ประเทศยูโกสลาเวีย²

ประเทศยูโกสลาเวียถือกำเนิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ ๑ ภายใต้หลักการ Self-determination of the people และ หลักการเวสฟาเลีย (Westphalia principles) ในรูปแบบของ ราชอาณาจักรยูโกสลาเวีย (the Kingdom of Yugoslavia (๑๙๑๘ - ๑๙๔๑) และล่มสลายลงเมื่อประเทศเยอรมันเข้ายึดครองคาบสมุทรบอลข่าน ทั้งนี้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงโดย เยอรมัน ญี่ปุ่น และ อิตาลี พ่ายแพ้สงคราม ฝ่ายชนะสงครามจึงเป็นผู้กำหนดระบอบรัฐในยุโรป ในการประชุมยัลตาเมื่อ ค.ศ.๑๙๔๕ (Yalta conference of ๑๙๔๕) และผลจากการประชุมดังกล่าวจึงก่อให้เกิด สหพันธรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย (The socialist Federal Republic of Yugoslavia) ซึ่งประกอบด้วย ๖ สาธารณรัฐ (6 republic) ได้แก่ Slovenia, Croatia, Bosnia-Herzegovina, Montenegro, Serbia และ Macedonia รวมทั้ง ๒ เขตปกครองตนเอง (autonomous provinces)

² <https://scholarlypublications.universiteitleiden.nl/handle/1887/3448676>

ซึ่งบริหารโดย Serbia คือ Kosovo กับ Vojvodina ซึ่งประกอบด้วย ประชากรจากหลายชาติพันธุ์และศาสนา

จากความหลากหลายในประเทศยูโกสลาเวีย³ ที่ประกอบด้วย ประชากรหลายเชื้อชาติ และในแต่ละเชื้อชาตินับถือศาสนาที่แตกต่างกัน อันเนื่องจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์ที่ดินแดนแห่งนี้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล ของมหาอำนาจในอดีต เช่น อาณาจักรออตโตมัน จักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ประเทศสโลวีเนีย ที่สำรวจเมื่อ ค.ศ.๑๙๙๑ มีจำนวน ๑.๙ ล้านคน ประกอบด้วย ประชากรเชื้อสาย สโลวีเนีย (Slovenes) ร้อยละ ๙๐ เชื้อสายโครแอต (Croats) ร้อยละ ๓ เชื้อสายเซิร์บ (Serbs) ร้อยละ ๒ และ เชื้อสายอื่น ๆ รวมกันอีก ร้อยละ ๕ และ ประเทศโครเอเชีย ที่สำรวจเมื่อ ค.ศ.๑๙๙๑ มีจำนวน ๔.๗ ล้านคน ประกอบด้วย ประชากรเชื้อสายโครแอต ร้อยละ ๗๕ เชื้อสายเซิร์บ ร้อยละ ๑๒ ในส่วนของประเทศเซอร์เบีย มีประชากร เชื้อสายเซิร์บ ร้อยละ ๖๕ ของประชากรทั้งหมด เชื้อสายอัลแบเนียน (Albanians) ร้อยละ ๒๐ และเชื้อสายโครแอต ร้อยละ ๒

แต่อย่างไรก็ตามในช่วงการก่อตั้งประเทศยูโกสลาเวีย หลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ได้อย่างมั่นคงเนื่องจากมีผู้นำที่เข้มแข็งคือ ยอซีป บรอซ ตีโต โดย ตีโต⁴ มีนโยบายที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การจำกัดการแสดงออกซึ่ง อัตลักษณ์ของชาวเซิร์บ และ ดำเนินแนวความคิดทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า Self-management ที่มีลักษณะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมโดยให้ ชนชั้น แรงงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารงานของบริษัทหรือกิจการ แต่เมื่อ ตีโต ถึงแก่อสัญกรรมแล้ว ประเทศยูโกสลาเวีย มีผู้นำคนต่อมา คือ สลอบอดัน มีลอเชวิช ซึ่งนำนโยบายชาตินิยมชาวเซิร์บ มาใช้โดยไม่คำนึง ถึงชาติพันธุ์อื่นที่อยู่ร่วมกันในสหพันธ์ ส่งผลให้เกิดการขอแยกตัวของ รัฐสโลวีเนีย และ รัฐโครเอเชีย อันเป็นจุดเริ่มต้น ของสงครามกลางเมือง ในเวลาต่อมา

3 <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/841341> p.249-250

4 Defan Marolov, "The Reasons for the Collapse of Yugoslavia", International Journal of Sciences: Basic and Applied Research (LISBAR) (2013) Volume 12, No 1 pp 250-258, p.251.

และมรดกสำคัญของ ตีโต ที่มอบไว้ให้แก่ประเทศยูโกสลาเวียที่นำ
ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงต้นของการนำระบบเศรษฐกิจ
ดังกล่าวมาใช้ แต่กลับส่งผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจของประเทศในเวลา
ต่อมาและสั่นคลอนความมั่นคงของประเทศยูโกสลาเวีย ระบบเศรษฐกิจ
แบบ Self-management ที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของประเทศอย่างยิ่ง
ในช่วง ๑๙๕๒ – ๑๙๖๕ อย่างมาก แต่เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น การนำเข้าสินค้า
จากต่างประเทศ มีมากกว่าผลผลิตของประเทศ จึงส่งผลให้มี อัตราการ
ว่างงาน อัตราเงินเฟ้อในระดับสูง ส่งผลให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชน
ชาวยูโกสลาเวียตกต่ำลง⁵

นอกจากนี้สาธารณรัฐต่าง ๆ ในยูโกสลาเวียมีความเจริญทาง
เศรษฐกิจที่ไม่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้สาธารณรัฐที่เจริญทางเศรษฐกิจมากกว่า
เห็นว่าสาธารณรัฐที่เจริญทางเศรษฐกิจต่ำกว่า เป็นส่วนที่ถ่วงความเจริญ
และในทางตรงกันข้ามสาธารณรัฐที่เจริญน้อยกว่า ก็เห็นว่าสาธารณรัฐที่
เจริญมากกว่าไม่มีความจริงใจที่จะให้ความช่วยเหลือ⁶ ซึ่งเป็นส่วนที่ส่งเสริม
ความแตกแยกภายในประเทศยูโกสลาเวีย ตลอดช่วงเวลาที่ประเทศ
ยูโกสลาเวียดำรงอยู่ในรูปแบบสหพันธรัฐ ท้ายที่สุดแล้วระบบเศรษฐกิจ
แบบ Self-management ที่ไม่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจในช่วงเวลา
ที่สหภาพโซเวียตล่มสลายและระบบระหว่างประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลง⁷
ก็ล่มสลายลงใน ค.ศ.๑๙๙๑ ซึ่งส่งเสริมให้สาธารณรัฐต่าง ๆ ที่ไม่พอใจต่อ
นโยบายชาตินิยมชาวเซิร์บ ต้องการแยกตัวออกจากประเทศยูโกสลาเวีย

จากการศึกษาข้างต้นพบว่า ปัจจัยภายในสำคัญของประเทศ
ยูโกสลาเวียที่ส่งผลให้เกิดความแตกแยกภายในอันนำมาซึ่งการล่มสลาย

5 Liotta, P.H., “Paradigm Lost : Yugoslav Self-Management and the Economics of Disaster”,
Balkanologie, Vol V, No.1-2, 2001, p.4-5

6 Defan Marolov, (n 4).

7 Liotta, P.H., (n 5), p.9.

ของประเทศยูโกสลาเวียในเวลาต่อมา ได้แก่ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และศาสนา นโยบายชาตินิยมที่เลือกปฏิบัติกับชาติพันธุ์อื่นในประเทศ ส่วนที่สนับสนุนให้เกิดสภาวะความล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวียที่สำคัญ คือ ปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศจากระบบเศรษฐกิจของประเทศ กับ ความเจริญทางเศรษฐกิจในแต่ละสาธารณรัฐในประเทศยูโกสลาเวียที่มีความไม่เท่าเทียมกัน

✧ ปัจจัยภายนอกประเทศต่อเหตุการณ์ของประเทศยูโกสลาเวีย⁸

ส่วนที่ส่งเสริมการล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวียที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเปลี่ยนแปลงของสำคัญของประเทศยูโกสลาเวียในทางภูมิรัฐศาสตร์ จากการล่มสลายของสหภาพโซเวียต⁹

หลักการก่อตั้งประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยูโกสลาเวียที่นำโดยติโต นำระบบเศรษฐกิจแบบ Self-management ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมที่สหภาพโซเวียตเป็นผู้นำจึงมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับสหภาพโซเวียต¹⁰ ส่งผลให้ประเทศยูโกสลาเวียต้องพึ่งพาชาติตะวันตก ประกอบกับประเทศยูโกสลาเวีย นั้น มีความสำคัญในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในช่วงเวลาสงครามเย็น ที่มีการแข่งขันระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา กับ สหภาพโซเวียต ฝ่ายชาติตะวันตกจึงให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ประเทศยูโกสลาเวีย โดยมุ่งหวังผลประโยชน์ทางภูมิรัฐศาสตร์ จึงส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจแบบ Self-management ของประเทศยูโกสลาเวียขยายตัวในช่วงต้น แต่ในช่วงเวลาต่อมาระบบเศรษฐกิจแบบ Self-management สร้างรายได้ให้แก่ประเทศยูโกสลาเวีย ที่ไม่ทันต่อการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ส่งผลให้เกิดการขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่องนำมาซึ่งระบบเศรษฐกิจภายในประเทศยูโกสลาเวียที่มีสภาวะไม่สู้ดีนักตั้งแตในช่วงทศวรรษ

8 Ibid, p.253

9 Defan Marolov, (n 4).

10 MATT EVANS, “Why was Yugoslavia Expelled from Cominform”, <https://www.e-ir.info/pdf/64885> 23 July 23, 2024, p.7

ที่ ๗๐ และส่งผลกระทบรุนแรงอย่างมากในช่วงปลายทศวรรษที่ ๘๐ เนื่องจากเกิดการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ทำให้ความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศยูโกสลาเวียต่อชาติตะวันตกที่กำลังแข่งขันกับสหภาพโซเวียตในขณะนั้นลดลงเพราะหมดความสำคัญลงไป ส่งผลให้การให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศยูโกสลาเวียจากชาติตะวันตกก็ลดลงไป ประกอบกับการปรับตัวของระบบเศรษฐกิจของประเทศยูโกสลาเวียใน ค.ศ. ๑๙๙๐ ซึ่งยังคงไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบระหว่างประเทศ ภายหลังการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ส่งผลให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศได้ทัน จนระบบเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสภาพที่ล่มสลาย อันเป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งเมื่อประกอบกับนโยบายชาตินิยมเซิร์บ ทำให้เป็นตัวเร่งสถานการณ์ให้เกิดการประกาศเอกราชของ สโลวีเนีย และโครเอเชีย ที่เศรษฐกิจดีกว่าสาธารณรัฐอื่น ๆ ใน ประเทศยูโกสลาเวีย

✦ การแทรกแซงจากองค์การระหว่างประเทศต่อสถานการณ์ในประเทศยูโกสลาเวีย

จากความขัดแย้งภายในประเทศของประเทศยูโกสลาเวียที่มีที่มาจากความตกร่ำทางเศรษฐกิจเป็นพื้นฐาน ประกอบกับการนำนโยบายชาตินิยมชาวเซิร์บ ที่ไม่คำนึงถึงชาติพันธุ์อื่นในประเทศ ส่งผลให้เกิดสงครามกลางเมืองและมีเหตุการณ์ร้ายแรงในระดับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ส่งผลให้ องค์การสหประชาชาติ (UN) และองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO) เข้าแทรกแซงสงครามกลางเมืองทั้งการคว่ำบาตรและส่งกองกำลังรักษาสันติภาพ เข้าแก้ไขปัญหาดังกล่าว ประกอบด้วย

สหประชาชาติมีมติให้ดำเนินการเกี่ยวกับวิกฤติการณ์ในประเทศยูโกสลาเวียในหลายลักษณะ นับตั้งแต่ การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ อาวุธ

รวมถึงการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพลงเข้าปฏิบัติการในประเทศยูโกสลาเวีย¹¹
สำหรับสาเหตุที่ทำให้องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ¹²
เข้าแทรกแซงเหตุการณ์ในประเทศยูโกสลาเวีย นั้น เนื่องจากประเทศ
ยูโกสลาเวียอยู่ประชิดกับแนวเขตของสหภาพยุโรป ส่งผลให้ NATO เข้ามี
ส่วนร่วมในการกิจการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ โดยการตัดสินใจ
ส่งกองกำลังเข้าแทรกแซงวิกฤตการณ์ในประเทศยูโกสลาเวีย ทั้งนี้ NATO
ให้การสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือ เพื่อบังคับตามมาตรการการคว่ำบาตร
(embargo) กองกำลังทางอากาศปฏิบัติหน้าที่รักษาความเรียบร้อยในเขต
ห้ามบิน (no fly zone) และสนับสนุนทางอากาศแก่ กองกำลังป้องกันของ
สหประชาชาติ (UN Protection Force (UNPROFOR)) ในบอสเนีย เป็นต้น
นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการยุโรป (EC : European Commission) มีมติ
รับรองให้ โครเอเชีย สโลเวเนีย และ บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา เป็นรัฐ
เอกราช ในช่วง ค.ศ.๑๙๙๒¹³

11 Former Yugoslavia – UNPROFOR, https://peacekeeping.un.org/mission/past/unprof_b.htm ((On 21 February, the Security Council, by its resolution 743 (1992), (Accessed 15 August 2024). On 7 April, after receiving a report from the Secretary-General on 2 April that all the Force Commander's interlocutors had emphasized the need for the earliest possible deployment of UNPROFOR, the Security Council, by its resolution 749 (1992), authorized the full deployment of the Force. UNPROFOR: FEBRUARY 1992 - FEBRUARY 1993 The operational mandate of UNPROFOR extends to five Republics of the former Yugoslavia - Croatia, Bosnia and Herzegovina, Macedonia, 3/ Montenegro and Serbia - and it has a liaison presence in the sixth, Slovenia.)

12 NATO's Role in Bringing Peace to the Former Yugoslavia, <https://www.nato.int/docu/comm/1997/970708/infopres/e-bpfy.htm> (NATO's Role in Bringing Peace to the Former Yugoslavia) (Accessed 15 August 2024).

13 Tsoundarou, Paul, "The Continued Relevance of Sovereignty in Globalising World: Yugoslavia and its Sucdeessor States", Alternatives Turkish Journal of International Relations, Vol 1, No.3, (2002): 85 , Available at : https://ciaotest.cc.columbia.edu/olj/tjir/v1n3/tjir_v1n3tsp01.pdf, (Accessed 15 August 2024).

สาเหตุของการแทรกแซงสถานการณ์ในประเทศยูโกสลาเวียโดยสหประชาชาติ และองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ นั้น มีที่มาจากความรุนแรงภายในและการใช้กำลังของฝ่ายรัฐบาล ต่อสาธารณรัฐที่ขอแยกตัวเป็นอิสระด้วยความร้ายแรง ถึงระดับที่อาจเรียกได้ว่าเป็นการกระทำอาชญากรรมสงคราม ส่งผลให้ทั้ง ๒ องค์การดังกล่าวมีเหตุที่อ้างได้ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องส่งกำลังเข้ารักษาสันติภาพ ซึ่งหากมองในมิติของสิทธิมนุษยชนแล้วนับว่าเป็นการดำเนินการที่เหมาะสม และการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพเข้าไปในประเทศยูโกสลาเวีย นับว่าเป็นส่วนสนับสนุนให้สาธารณรัฐต่างๆ ของประเทศยูโกสลาเวีย แยกตัวเป็นรัฐเอกราชได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การเข้าแทรกแซงในประเทศยูโกสลาเวียของสหประชาชาติและองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการแยกตัวเป็นเอกราชของสาธารณรัฐต่างๆ ในประเทศยูโกสลาเวีย

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้วนั้น พบว่าปัจจัยพื้นฐานและองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวีย มีส่วนสำคัญประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่

๑. การรวมตัวของสาธารณรัฐต่าง ๆ ที่มาจากหลายเชื้อชาติ ก่อให้เกิดความหลากหลายของชาติพันธุ์ และศาสนา ภายในประเทศยูโกสลาเวีย
๒. ผู้นำประเทศน่านโยบายชาตินิยมมาใช้ โดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีของชาติพันธุ์อื่นที่อยู่ร่วมกันในสหพันธรัฐ
๓. เศรษฐกิจที่ตกต่ำลงของประเทศ อันเนื่องมาจากการนำเข้าสูงกว่าขีดความสามารถในการผลิต ประกอบกับการลดความช่วยเหลือของชาติตะวันตก เนื่องจากประเทศยูโกสลาเวียหมดความสำคัญทางภูมิรัฐศาสตร์
๔. เมื่อสาธารณรัฐต่าง ๆ ที่ถูกเลือกปฏิบัติจากนโยบายชาตินิยมไม่เห็นประโยชน์ของการอยู่ร่วมกันเป็นประเทศยูโกสลาเวียแล้ว จึงประกาศเอกราช และนำมาซึ่งสงครามกลางเมืองที่เริ่มโดยฝ่ายรัฐบาล เพื่อรักษาการดำรงอยู่ของประเทศยูโกสลาเวีย ซึ่งสงครามดังกล่าวมีการปฏิบัติที่มี

ลักษณะของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ที่ส่งผลให้องค์การระหว่างประเทศและนานาชาติ มีความชอบธรรมที่จะเข้ามาแทรกแซงสงครามกลางเมืองของประเทศยูโกสลาเวียได้

นอกจากปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวียแล้ว ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบมีอยู่หลายประการได้แก่

๑. การล่มสลายของสหภาพโซเวียต ที่ทำให้ความสำคัญทางภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศยูโกสลาเวีย ต่อการดำเนินนโยบายปิดล้อมของฝ่ายโลกเสรีต่อสหภาพโซเวียตหมดไป การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางเศรษฐกิจต่อประเทศยูโกสลาเวียก็หมดความจำเป็น จึงเป็นส่วนที่ทำให้เศรษฐกิจภายในของประเทศยูโกสลาเวียที่ตกต่ำอยู่แล้ว เข้าสู่จุดวิกฤติ และล่มสลายลงใน ค.ศ.๑๙๙๑ ในที่สุด และทำให้สาธารณรัฐภายในประเทศยูโกสลาเวีย ที่ถูกเลือกปฏิบัติตามนโยบายชาตินิยม จึงประกาศเอกราช เพราะไม่มีประโยชน์ใดที่จะอยู่ร่วมกันอีก โดย ๒ ชาติแรกที่ประกาศเอกราช คือ ประเทศสโลเวเนีย และ ประเทศโครเอเชีย ซึ่งเป็น ๒ สาธารณรัฐที่มีเศรษฐกิจดีที่สุดในประเทศยูโกสลาเวีย

๒. การแทรกแซงขององค์การระหว่างประเทศด้วยการคว่ำบาตรกับส่งกำลังทหารเข้าแทรกแซงสงครามกลางเมือง รวมทั้งการให้การรับรองความเป็นรัฐของสาธารณรัฐในประเทศยูโกสลาเวีย เนื่องจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ในสงครามกลางเมืองของประเทศยูโกสลาเวีย

จากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการล่มสลาย (disintegration) ของประเทศยูโกสลาเวียที่สรุปข้างต้นนั้น สามารถนำมาสร้างเป็นปัจจัยแปรผัน (Variables) ที่สำคัญต่อเหตุการณ์ดังกล่าวที่ประกอบด้วย Internal Variables และ External Variables ดังนี้

๑. Internal Variables ได้แก่ การดำเนินนโยบายชาตินิยมของผู้นำที่ส่งผลให้เกิดการเลือกปฏิบัติภายในประเทศยูโกสลาเวีย ปัญหาเศรษฐกิจในยูโกสลาเวียที่สนับสนุนให้เกิดความขัดแย้งภายใน ความแตกต่าง

ของเชื้อชาติ ความแตกต่างของศาสนา ความต้องการแยกตัวเป็นเอกราชของกลุ่มชาติพันธุ์ (ethnic group) เนื่องจากการถูกเลือกปฏิบัติ ระบบเศรษฐกิจ Self-management ของติโต ไม่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจของโลกส่งผลให้การผลิตภายในประเทศต่ำกว่าการนำเข้าสินค้า จนนำมาสู่สงครามกลางเมือง (Civil war) เนื่องจากสาธารณรัฐต่าง ๆ ในยูโกสลาเวียประกาศเอกราช

๒. External Variables ได้แก่ สหภาพโซเวียตล่มสลาย การได้รับความช่วยเหลือจากฝ่ายตะวันตก ที่ลดลงเนื่องจากความสำคัญทางภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศยูโกสลาเวียลดลง ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การแทรกแซงจากภายนอกประเทศของ UN และ NATO จากกรณีสงครามกลางเมืองที่มีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การรับรองให้สาธารณรัฐในประเทศยูโกสลาเวียเป็นรัฐเอกราชโดย คณะกรรมาธิการยุโรป

ทั้งนี้สามารถสรุปและนำ Variables ทั้ง ๒ ข้อข้างต้นเป็น ๘ Variables ตามตารางข้างล่างดังนี้

Variable1	Variable2	Variable3	Variable4
นโยบายชาตินิยม	ปัญหาเศรษฐกิจในประเทศ	ความขัดแย้งมีการใช้อาวุธภายในประเทศ	การกระทำที่เป็นอาชญากรรมสงคราม

Variable5	Variable6	Variable7	Variable8
การเปลี่ยนแปลงของระเบียบโลก	ยูโกสลาเวียหมดความสำคัญทาง Geopolitics	การแทรกแซงโดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศ	การสนับสนุนให้แยกรัฐเอกราช

ในลำดับต่อไปจะนำ Variables ข้างต้น เข้าประกอบกับ Structural Analysis เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและหาความสัมพันธ์ระหว่าง Variables ต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดสภาวะของการล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวีย โดยในลำดับต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดโดยสรุปของ Structural Analysis for Future Study โดยสรุป เฉพาะที่นำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในครั้งนี้

✧ หลักการของ Structural Analysis for future study

กล่าวนำ

ตามที่ข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ในสหภาพเมียนมาที่เชื่อถือได้นั้น มีอยู่อย่างจำกัด จึงส่งผลให้การวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ของสหภาพเมียนมา มีความไม่แน่นอน ทั้งนี้หากผู้วิเคราะห์ดำเนินการวิเคราะห์บนพื้นฐานของ ข้อมูลที่ไม่มีความเที่ยงตรงเพียงพอแล้ว โอกาสที่ผลการวิเคราะห์จะผิดพลาด ย่อมมีโอกาสสูง อันอาจนำมาซึ่งความเข้าใจผิดของผู้อ่าน ซึ่งอาจหมายรวมถึงประชาชนชาวเมียนมา และอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศไทย กับ สหภาพเมียนมา ได้ไม่มากนักน้อย เพื่อหลีกเลี่ยงประเด็น ปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว ผู้เขียนจึงขอแนะนำเหตุการณ์การแยกประเทศ ของประเทศยูโกสลาเวีย มาประกอบกับ Structural Analysis ซึ่งเป็น เครื่องมือหนึ่งของอนาคตศึกษา มาใช้ในลักษณะย้อนกลับ เพื่อแสดงภาพ ให้เห็นถึงโครงสร้างและอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกยูโกสลาเวียที่ส่ง ผลกระทบต่อการแยกเป็นประเทศย่อย ๆ จำนวน ๖ ประเทศ แล้วมาเปรียบเทียบกับกรณีของสหภาพเมียนมา เพื่อหาคำตอบว่า ปัจจัยใดที่สหภาพเมียนมา ไม่ควรมีหากประสงค์ให้ประเทศไม่แตกออกเป็นประเทศย่อย ๆ เช่น ยูโกสลาเวีย โดยจะเริ่มจากการอธิบายหลักการของ Structural Analysis ในส่วนที่จะนำมาใช้ในบทความนี้เป็นลำดับแรก

✧ หลักการของ Structural Analysis¹⁴

Structural analysis เป็นเครื่องมือ/แนวคิดที่ใช้ในการคาดการณ์อนาคตที่เกิดขึ้นราว ค.ศ.๑๙๖๐ และ มีการนำมาใช้ในหลาย ๆ กรณี เช่น ใน ค.ศ.๑๙๖๑ พลวัตของรูปแบบของอุตสาหกรรม (industrial dynamics) และพลวัตของเขตเมือง (urban dynamics)

โดย Structural analysis เป็นเครื่องมือที่สร้างความเชื่อมโยงความคิด และนำเอาความคิด/ความเห็นดังกล่าวเข้าไปสู่ Matrix เพื่อเชื่อมโยงความเห็นที่เหมือน ๆ กัน จากการศึกษาความเชื่อมโยงนี้ จะเน้นการศึกษาไปที่ Variables ที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของระบบ ซึ่งจะได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มกันของแนวคิด/ความคิด ที่กระตุ้นให้เกิดภาพสะท้อนจากการรวมกลุ่มกันของแนวคิดดังกล่าว

ทั้งนี้ ระบบภายใต้การศึกษานั้นจะแสดงภาพออกมาในรูปแบบของกลุ่มของ Variable/factors ที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน โดย Structural analysis มีขั้นตอนการดำเนินการหลักอยู่ ๓ ขั้นตอน ได้แก่

๑. สร้าง variables/factors

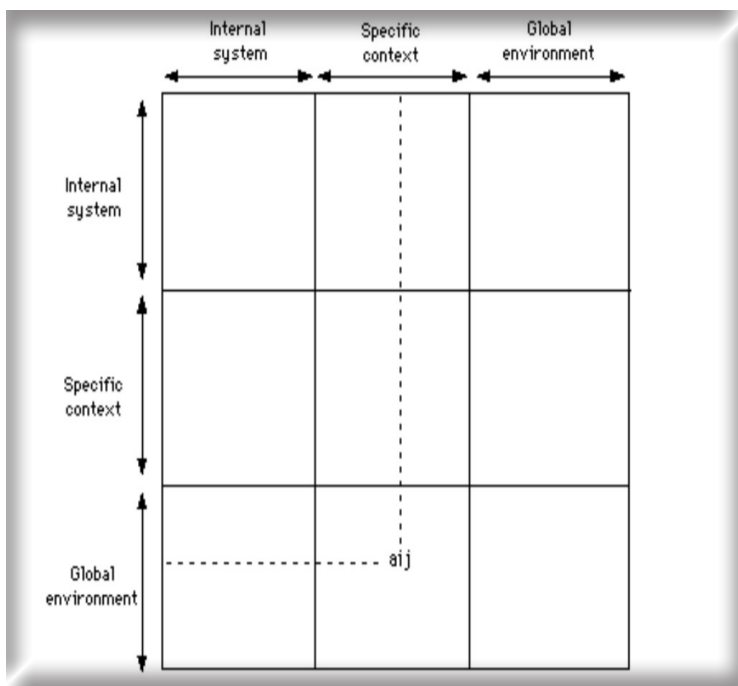
ในการดำเนินการขั้นตอนนี้จะต้องกำหนดขอบเขตที่จะทำการศึกษา และระบบที่เกี่ยวข้องจะได้รับการวิเคราะห์ ในลำดับต่อไปจะทำการสร้าง variable/factors ทั้งภายในและภายนอก ที่เป็นองค์ประกอบของระบบ (characterize the system)

๒. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง variables

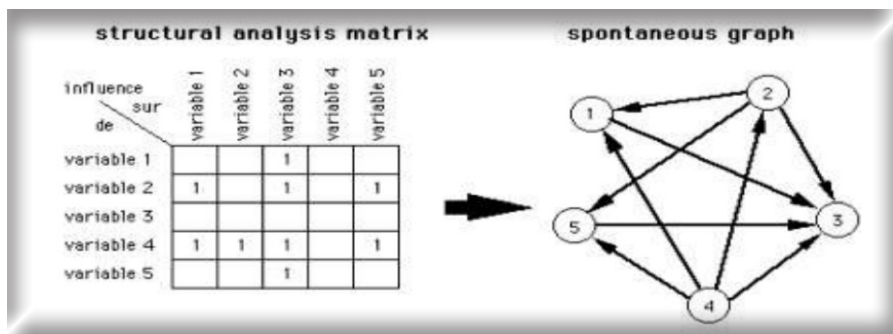
เป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่าง variables/factors ในรูปแบบของ Matrix¹⁵ ดังนี้

14 Arcade Facques, etal, “Structural Analysis With The MICMAC Method & Actors’ Strategy With MACTOR Method” The Millennium Project Futures Research Methods, <https://themys.sid.uncu.edu.ar/rpalma/MBA/ISM/11-Structural-Analysis.pdf> (24 July 2024), p 3-4.

15 Ibid, p 5

๓. พิจารณากำหนด variables ที่มีความสำคัญต่อระบบ และนำมาสร้างความเชื่อมโยง เพื่อหาอิทธิพลระหว่าง variables/factors และจัดรูปแบบของ variables/factors ในรูปแบบของลำดับชั้นของความสำคัญ¹⁶

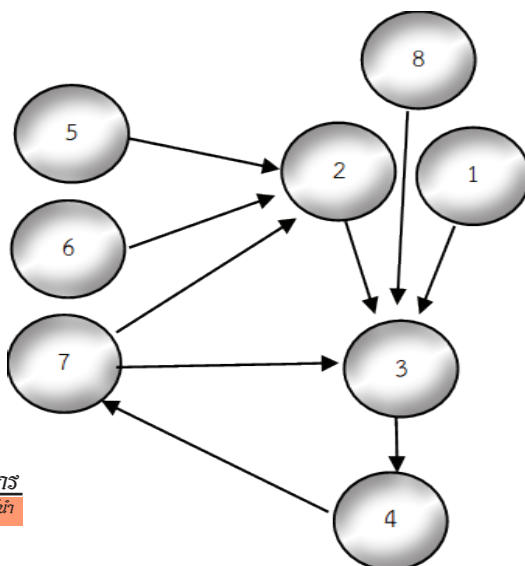
¹⁶ Ibid, p 7

แนวทางการนำ Structural analysis มาแสดงภาพ ค่า variables เพื่อแสดงถึงอิทธิพลของ variables ต่าง ๆ ต่อการแยกตัวออกเป็นรัฐต่าง ๆ ของยูโกสลาเวีย

จาก Variables ที่พัฒนามาจาก Internal Variables และ External Variables ข้างต้นนำมาเข้าตารางเพื่อหาอิทธิพล/ความสัมพันธ์ของ Variables ต่าง ๆ ดังนี้

Influence of \ Influence on		Var1	Var2	Var3	Var4	Var5	Var6	Var7	Var8
นโยบายชาตินิยม	Var1	-		1					
ปัญหาเศรษฐกิจในประเทศ	Var2		-	1					
ความขัดแย้งมีการใช้อาวุธภายในประเทศ	Var3			-	1				
อาชญากรรมสงครามในสงครามกลางเมือง	Var4				-			1	
การเปลี่ยนแปลงของระเบียบโลก	Var5		1			-			
หมดความสำคัญทาง Geopolitics	Var6		1				-		
การแทรกแซงโดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศ	Var7		1	1				-	
การสนับสนุนให้แยกเอกราช	Var8			1					-

Spontaneous Graph

สรุปผลการนำ Structural Analysis มาวิเคราะห์กรณีประเทศ ยูโกสลาเวีย

จากผลการศึกษาข้อมูลและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ และนำมาแยกองค์ประกอบแล้วแปลงองค์ประกอบดังกล่าวเป็นค่าแปรผัน/ตัวแปรต่าง ๆ จำนวน ๘ ตัวแปร เพื่อนำมาเข้าตารางเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแล้ว พบว่า สาเหตุหลักที่ส่งผลให้ประเทศยูโกสลาเวีย แยกเป็นประเทศเล็ก ๆ จำนวน ๖ ประเทศ ประกอบด้วย ๒ ปัจจัยตั้งต้นหลัก ได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากนโยบายเศรษฐกิจภายในของประเทศ ประกอบกับนโยบายชาตินิยมของ Milosevic ส่งผลให้เกิดสงครามกลางเมือง และจากความขัดแย้งดังกล่าวเป็นความขัดแย้งภายใน การดำเนินของสงครามกลางเมืองจะมีองค์ประกอบหลัก ๒ ส่วนคือ นโยบายทางการเมืองหรือนโยบายชาตินิยม และสงครามที่ไม่มีกฎหมายควบคุมที่ชัดเจนเนื่องจากเป็นสงครามภายในประเทศ จึงส่งผลให้เกิดการกระทำอันมีลักษณะอาชญากรรมสงคราม อันนำมาซึ่งการแทรกแซงของ UN และ NATO และ ชาตินิยมยุโรป ให้การรับรองรัฐย่อยในยูโกสลาเวีย เป็นรัฐเอกราช ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาทางเศรษฐกิจ นโยบายทางการเมืองชาตินิยมที่ไม่คำนึงถึงชาติพันธุ์อื่นในสหพันธ์รัฐ การทำสงครามในประเทศอย่างไร้กรอบขอบเขตจนกระทบต่อสิทธิมนุษยชน เป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้ นานาชาติและองค์การระหว่างประเทศมีความชอบธรรมที่จะเข้าแทรกแซงกิจการภายใน และจากการแทรกแซงดังกล่าว ส่งผลให้มีส่วนสำคัญที่สุดของกรณีการล่มสลายของประเทศยูโกสลาเวีย นั้น คือการให้การรับรองสาธารณรัฐในประเทศยูโกสลาเวีย เป็นรัฐเอกราช

✦ Structural Analysis กับกรณีประเทศยูโกสลาเวียกับสถานการณ์ในสหภาพเมียนมา

ในลำดับแรกจะขอกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสหภาพเมียนมาเป็นลำดับแรกโดยสหภาพเมียนมาเป็นประเทศที่ตั้งอยู่เหนือสุดของภูมิภาค

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ประชิดกับอ่าวเบงกอล กับ ทะเลอันดามัน
มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศลาว ประเทศบังกลาเทศ
ประเทศอินเดีย และประเทศไทย

ที่มา : <https://cdn.britannica.com/45/4045-050-4FB539EB/Myanmar-map-boundaries-cities-locator.jpg>

✧ ประวัติศาสตร์สหภาพเมียนมา

ประวัติศาสตร์พม่าแบ่งออกอย่างง่ายได้เป็น ๓ สมัย คือ สมัยโบราณ
สมัยอาณานิคมอังกฤษ และสมัยเอกราช กล่าวคือ ประวัติศาสตร์พม่าสมัยโบราณ
คือ พม่าภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์ ระหว่าง พ.ศ.๑๕๘๗ – ๒๔๒๘
ส่วนสมัยอาณานิคมอังกฤษ คือ ช่วงเวลาที่พม่าตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศ
อังกฤษ จากการพ่ายแพ้สงครามกับอังกฤษ ทั้ง ๓ ครั้ง และกลายเป็นแคว้น

หนึ่งของอินเดีย ภายใต้การปกครองของอังกฤษ กับ สมัยเอกราช คือ สมัยที่สิ้นสุดอำนาจของประเทศเจ้าอาณานิคม ภายหลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒¹⁷

โดยอาณาจักรพม่า มีจุดเริ่มต้นจากอาณาจักรพุกาม ที่มีพระเจ้าอนुरुททะ ทรงพระปรีชาสามารถจนรวมชาติพม่าได้เป็นครั้งแรก แต่ต้องเสื่อมสลายลงจากสงครามระหว่างพม่ากับมองโกล และหลังจากนั้นเป็นระยะเวลากว่า ๒๐๐ ปี พระมหากษัตริย์ในนามราชวงศ์ต้องอยู่ที่สถาปนาโดยพระเจ้าเมงคยิโน และราชวงศ์คองบอง ได้รวมประเทศพม่าได้อีกครั้ง ประกอบด้วยประชากรจากหลายชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายก่อนที่จะตกอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศไทย¹⁸

✳ ข้อมูลประชากร ศาสนาและภาษา ของสหภาพเมียนมา

สหภาพเมียนมาตอนบนเป็นภูเขาและหุบเขา มีเทือกเขาที่เชื่อมต่อจากภูเขาหิมาลัยเป็นแนวยาวจากเหนือไปได้จำนวน ๓ แนว คือ ด้านตะวันตก มีเทือกเขานาคา เทือกเขาชิน เทือกเขาเยซไ้ ตอนกลาง มีเทือกเขาพะโค และด้านตะวันออกเป็นที่ราบสูงฉานที่มีเทือกเขากากาโบราซี ในรัฐคะฉิ่น ตอนกลางและตอนล่างเป็นพื้นที่ราบลุ่ม¹⁹ โดยแบ่งเขตการปกครองเป็น ๗ ภาค ๗ รัฐ และ ๑ ดินแดนสหภาพ รายละเอียดดังนี้²⁰

๑. ๗ ภาค ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวเมียนมา ประกอบด้วย ภาคซะไกหรือ สะกาย ภาคตะนาวศรี หรือ ตะนินตายี ภาคพะโคหรือ บะโก ภาคมะเกว ภาคมณฑลเยลีย์ หรือ มานตะเล ภาคย่างกุ้ง หรือ ยานโกน และ ภาคอิรวดี หรือ เอยะวะดี

17 ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, “พม่า ประวัติศาสตร์และการเมือง Burma : History and Politics”, พิมพ์ครั้งที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๒ จัดพิมพ์โดย มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, หน้า ๑.

18 Maung Htin Aung เขียน/ เพ็ชร สุมิตร แปล, “ประวัติศาสตร์พม่า A History of Burma”, พิมพ์ครั้งที่ ๕, กรกฎาคม ๒๕๕๗, จัดพิมพ์โดย มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, หน้า ๓๑-๒๐๗.

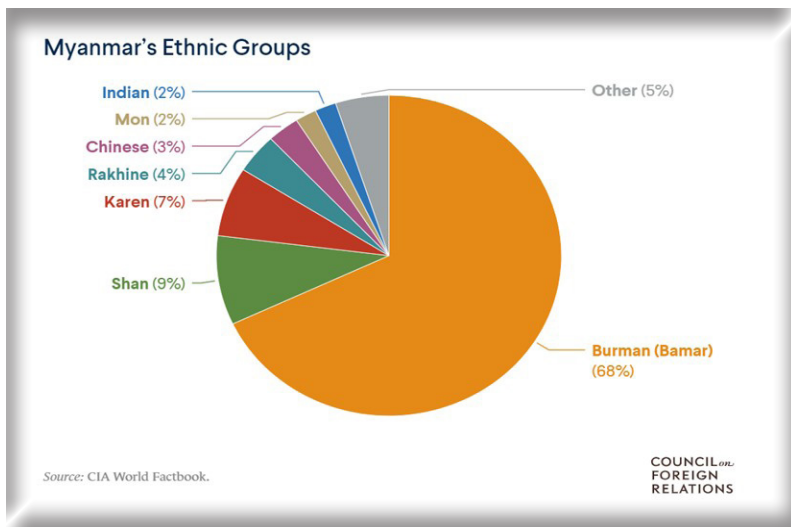
19 ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, “แนวทางการบริหารจัดการด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดน: ศึกษาเฉพาะกรณีพื้นที่ชายแดนที่ติดกับประเทศเมียนมา”, พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพฯ, ๒๕๖๖, หน้า ๓๘

20 Ibid, หน้า ๔๑-๔๕

๒. ๗ รัฐ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย ประกอบด้วย รัฐกะชีน หรือ กะฉิ่น รัฐกะยา หรือ ชื่อเดิมเรียกว่า กะเหรี่ยงแดง รัฐกะเหรี่ยง หรือ กะยีน รัฐฉาน หรือ ขาน หรือ ไทใหญ่ รัฐชิน หรือ รัฐชิน รัฐมอญ หรือ โมน และ รัฐยะไข่ หรือ ระไคน์

๓. ๑ ดินแดนสหภาพ คือ เนปยีดอ ซึ่งเป็นเมืองหลวง

ประชาชนชาวเมียนมา มี ๑๓๕ ชชาติพันธุ์ ประกอบด้วย เมียนมา ร้อยละ ๖๘ ไทยใหญ่ ร้อยละ ๙ กะเหรี่ยงร้อยละ ๗ ยะไข่ ร้อยละ ๔ จีน ร้อยละ ๓ อินเดียร้อยละ ๒ มอญร้อยละ ๒ และอื่น ๆ ร้อยละ ๕ ทั้งนี้ ประชากรชาวมียมนมานับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาทร้อยละ ๘๗.๙ ศาสนาคริสต์ร้อยละ ๖.๒ ศาสนาอิสลามร้อยละ ๔.๓ นับถือภูตผีวิญญาณเทวดา ร้อยละ ๐.๘ ฮินดูร้อยละ ๐.๕ อื่น ๆ ร้อยละ ๐.๒ สำหรับภาษาในสหภาพเมียนมานั้นมีภาษาพูดมากกว่า ๑๐๐ ภาษา^{๒๑}

ที่มา : <https://www.cfr.org/backgrounder/myanmar-history-coup-military-rule-ethnic-conflict-rohingya> 24 July 2024

^{๒๑} Ibid, หน้า ๓๙

✦ จุดเริ่มต้นของความขัดแย้งในสหภาพเมียนมา

ยูธิกา ตันสงวน ได้ทำการศึกษาปัญหาความแตกแยกในสหภาพเมียนมา พบว่าจุดเริ่มต้นของสาเหตุของความแตกแยกภายในสหภาพเมียนมาในปัจจุบันมีจุดเริ่มต้นนับตั้งแต่สหภาพเมียนมาถูกปกครองโดยอังกฤษเนื่องจาก กรณีที่สหภาพเมียนมาตกอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษเป็นระยะเวลา ๖๒ ปี โดยแบ่งแยกการปกครองชนกลุ่มน้อยออกจากเมียนมา เช่น การจัดตั้งรัฐต่าง ๆ ตามเผ่าพันธุ์ของชนกลุ่มน้อย ทำให้ชนกลุ่มน้อยเผ่าต่าง ๆ อยู่ร่วมกันกับเผ่าของตนอย่างแน่นแฟ้น ในดินแดนของตน และเมื่อพม่า หรือ สหภาพเมียนมาในเวลานี้ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยรัฐธรรมนูญของพม่าฉบับวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้บัญญัติสิทธิของรัฐต่าง ๆ ให้มีสิทธิแยกตัวออกจากพม่า หรือ สหภาพเมียนมาได้เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีอายุครบ ๑๐ ปี แต่เมื่อครบตามกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พม่าฯ ผิดสัญญา ไม่ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญฯ กำหนด ประการสำคัญพม่ายังมีความพยายามที่จะทำให้ทุกคนเผ่ากลายเป็นชนชาติพม่าภายใต้ระบบการปกครองแบบสังคมนิยม ทำให้ชนกลุ่มน้อยไม่พอใจ และทำการก่อกบฏ ต่อรัฐบาลพม่าฯ เพื่อแยกตัวเป็นอิสระ²²

ย้อนกลับไปในปี พ.ศ. ๒๔๒๙ เมื่ออังกฤษผนวกพม่าเป็นมณฑลหนึ่งของอินเดีย โดยมีรัฐบาลอาณานิคมอินเดียเป็นผู้ปกครอง โดยให้สมุหเทศาภิบาลพม่าทำการปกครอง โดยขึ้นตรงต่อผู้สำเร็จราชการอินเดียของอังกฤษ มีสำนักงานอยู่ที่เมืองย่างกุ้ง ในการปกครองท้องถิ่นจะมีข้าหลวงประจำภาคแบ่งออกเป็นจังหวัด แขวงและอำเภอตามลำดับ สำหรับการปกครอง ในรัฐไทยใหญ่ทางเหนือ ทางใต้ และในรัฐกะเหรี่ยงใต้ อังกฤษได้ให้คนพื้นเมืองทำหน้าที่ปกครองเมืองของตน แต่ต้องขึ้นอยู่กับข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำเขตนั้น²³

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ ได้ปฏิรูปการบริหารการปกครองใหม่

22 ยูธิกา ตันสงวน, การแก้ปัญหาชนกลุ่มน้อยในสหภาพพม่า, วิทยานิพนธ์ ปริญญาโททางการทูต, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๖ กันยายน ๒๕๒๑, หน้า ๒๙

23 Ibid, หน้า ๓๔.

โดยเลื่อนตำแหน่งข้าหลวงเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และในปี พ.ศ.๒๔๖๔ รัฐสภาอังกฤษได้ประกาศใช้ระบบไดอาคี (Dyarchy) ปกครองพม่าเพื่อแก้ปัญหาความไม่สะดวกต่าง ๆ ในการปกครองประเทศ²⁴ และชาวพม่าไม่พอใจที่อังกฤษทำการฝึกทหารให้กับชนส่วนน้อยในพม่า เช่น กะเหรี่ยงคะชิน ชิน²⁵ นอกจากนี้การที่อังกฤษเข้าคุ้มครองชนชาติตามบริเวณชายแดนนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนฝึกการปกครองตนเอง และป้องกันมิให้พม่าเข้าครอบครองชนเชื้อชาติต่าง ๆ ด้วย จึงเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ชนเผ่าต่าง ๆ รู้สึกว่าตนมิใช่พม่าและต้องการแยกมาปกครองตนเอง²⁶ ชาวพม่าโดยทั่วไปยังคงมีลักษณะท่าทีดูหมิ่นเหยียดหยามสภาพความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของชนส่วนน้อยอยู่²⁷

ประการสำคัญ จากลักษณะเฉพาะของชนกลุ่มน้อยที่มีประเพณีและศาสนาแตกต่างไปจากพม่า แต่ต้องมาอยู่ภายใต้การปกครองของพม่า ซึ่งเป็นคนเชื้อชาติอื่น ทำให้เกิดความไม่พอใจและรักกลุ่มของตนมากยิ่งขึ้น และการกระทำของชนพม่าโดยทั่วไปที่แสดงออกกลับทำให้ชนกลุ่มน้อยรู้สึกว่าไม่ใช่ชนพม่า เพราะได้รับการดูถูกเหยียดหยามว่าเป็นผู้ไม่เจริญ และไม่สมควรที่จะได้รับสิทธิและความเป็นอยู่เท่าเทียมกับผู้ที่พม่าแท้²⁸ รวมทั้งพม่าภายใต้การปกครองของอังกฤษนั้น อังกฤษใช้นโยบายแบ่งแยกและปกครอง ทำให้คนพม่าไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย และนโยบายของอังกฤษยังส่งเสริมความไม่ไว้วางใจกันมากขึ้น เช่น กะเหรี่ยงและชาวเขาอื่น ๆ มีโอกาสรับราชการทหาร ในขณะที่ชาวพม่าถูกกีดกันออกไป คนอังกฤษชอบกะเหรี่ยงว่าเป็นพวกที่ฉลาดและซื่อสัตย์ ทั้งยังเห็นว่าจากประวัติศาสตร์พม่า ชนกลุ่มน้อยไม่ได้รับความยุติธรรมจากชาวพม่า²⁹ ชนกลุ่มน้อยไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องดินแดนของตนเอง เพราะรัฐบาล

24 Ibid, หน้า ๓๕.

25 Ibid, หน้า ๓๖.

26 Ibid, หน้า ๓๗.

27 Ibid, หน้า ๖๔.

28 Ibid, หน้า ๗๕.

29 Ibid, หน้า ๙๐.

ไม่ต้องการที่จะให้ชนกลุ่มน้อยแยกตัวเป็นอิสระอันจะทำให้ดินแดนและทรัพยากรธรรมชาติและพลเมืองในรัฐต่าง ๆ ลดลง

พรพิมล ตรีโชติ ได้กล่าวถึงกรณีความขัดแย้งภายในสหภาพเมียนมา ไว้ในหนังสือ “ชนกลุ่มน้อยกับรัฐบาลพม่า” สรุปได้ว่า ความขัดแย้งระหว่างชนกลุ่มน้อยกับรัฐบาลทหารพม่าที่ดำรงอยู่มาถึงปัจจุบัน เกิดขึ้นจากการปกครองของอังกฤษที่มีต่อพม่าในยุควาณานิคม เช่น การใช้นโยบายแบ่งแยกและปกครอง (Divide and Rule) ส่งผลอย่างมากต่อความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติพม่ากับชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ โดยจะมีลักษณะของความสัมพันธ์ที่ห่างเหินและขัดแย้งกันมาโดยตลอด การที่รัฐบาลทหารพม่านำนโยบายยุทธวิธีตัดสี่ (Four Cuts) กับชนกลุ่มน้อยที่ต่อต้านรัฐบาลทหารพม่า คือ ตัดอาหาร คลังวัสดุ ข่ายการสื่อสาร และกองกำลัง ส่งผลให้ชนกลุ่มน้อยอ่อนกำลังลงและนำไปสู่การปราบปรามอย่างรุนแรง และหลังจากนั้นจะมีการบังคับให้มีการเจรจาหยุดยิงเกิดขึ้น แต่ยังมีอีกหลายกลุ่มที่ยังคงยืนหยัดต่อสู้กับรัฐบาลทหารพม่าเรื่อยมา เช่น กองทัพพริชฌาน เป็นต้น³⁰ นอกจากนี้ยังมีนโยบายกองทัพอันจะต้องประกอบด้วยชนชาติพม่าเท่านั้น โดยต้องไม่มีกลุ่มชาติพันธุ์อื่นที่ไม่ใช่ชาวพม่าแท้ปะปนอยู่³¹

จากการศึกษาข้างต้นพบว่า สถานการณ์ความไม่สงบภายในสหภาพเมียนมา มีสาเหตุอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อประเทศอังกฤษเข้าปกครองสหภาพเมียนมา ด้วยนโยบายแบ่งแยกและปกครอง กีดกันคนพม่าไม่ให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติราชการ กับสนับสนุนให้ชนกลุ่มน้อยเข้ามามีบทบาทเป็นผู้ช่วยฝ่ายอังกฤษในการบริหารราชการสหภาพเมียนมาในช่วงเวลาดังกล่าวประการสำคัญ อังกฤษ สนับสนุนให้ชนกลุ่มน้อยปกครองตนเองโดยให้ความคุ้มครองแก่ชนกลุ่มน้อย เพื่อไม่ให้ชาวพม่าเข้าไปแทรกแซงการปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย อันเป็นการสร้างความรู้สึกว่าชนกลุ่มน้อยไม่ใช่ชาวพม่า

30 พรพิมล ตรีโชติ, ชนกลุ่มน้อยกับรัฐบาลพม่า, (พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๒), หน้า ๒๒.

31 ยูธิกา ตันสงวน, (n 22), หน้า ๓๖.

เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการถูกเลือกปฏิบัติและการดูแลวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย ในสหภาพเมียนมา จากชนชาวพม่าหลังจากสหภาพเมียนมาได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษ ส่งผลให้อัตลักษณ์ของชนชาติพม่า กับ กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมาแต่เดิม ยังมีระยะห่างระหว่างชนชาติพม่า กับ กลุ่มชาติพันธุ์ มากยิ่งขึ้นภายหลังได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษ ส่วนที่เสริมให้ความแตกแยกระหว่างชนชาติพม่า กับ กลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีความแตกแยกเพิ่มมากขึ้น คือ กรณีที่พม่าไม่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของสหภาพเมียนมา พ.ศ.๒๔๙๐ และความพยายามเปลี่ยนกลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีความเป็นชนชาติพม่ามากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในสหภาพเมียนมา

✧ สรุปสถานการณ์ความขัดแย้งภายในสหภาพเมียนมาก่อนเหตุการณ์ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ (23 October 2024)³²

ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลทหารเมียนมากับกลุ่มชาติพันธุ์ และฝ่ายนิยมประชาธิปไตยในสหภาพเมียนมา นั้นมีมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเหตุการณ์ที่สำคัญ คือ เหตุการณ์ เมื่อ ค.ศ.๑๙๘๘ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ประท้วง การบริหารประเทศของ the State Law and Order Restoration Council (SLORC) ซึ่งในเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก และสหภาพเมียนมาอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลทหารเมียนมานับแต่นั้นเป็นต้นมา และเกิดการเปลี่ยนแปลงในปี ค.ศ.๒๐๑๕ โดยมีสนธิสัญญาหยุดยิงทั่วประเทศ (the Nationwide Ceasefire Agreement (NCA)) ต่อมาใน ค.ศ.๒๐๑๖ พรรค NLD ได้ชนะการเลือกตั้งและเป็นการเข้าครองอำนาจของฝ่ายประชาธิปไตยเป็นครั้งแรก และในการเลือกตั้งครั้งต่อมา NLD ชนะการเลือกตั้งอีกครั้ง แต่ถูกฝ่ายทหารปฏิวัติอีกครั้งใน กุมภาพันธ์ ค.ศ.๒๐๒๑ ซึ่งมีกลุ่มต่อต้านการปฏิวัติ

32 Uprisings in Myanmar—Then and Now, <https://www.irrawaddy.com/opinion/guest-column/uprisings-in-myanmar-then-and-now.html> (Accessed 24 July 2024)

ครั้งนี้หลายกลุ่ม เช่น กลุ่ม People's Defense Forces (PDFs) National Unity Government (NUG) และกลุ่มชาติพันธุ์ขนาดใหญ่ เช่น the AA และ UWSA เป็นต้น ที่สำคัญฝ่ายรัฐบาลทหาร (State Administration Council (SAC) สูญเสียอำนาจการควบคุมของตนไปมากกว่าครึ่งประเทศ และจากเหตุการณ์นี้ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนกว่า ๑๔.๔ ล้านคน ซึ่งคนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม

✧ สถานการณ์ความขัดแย้งภายในเมียนมาปัจจุบัน

สถานะความขัดแย้งภายในประเทศเมียนมา ณ ปัจจุบัน มีจุดเริ่มต้นที่นับว่ามีนัยสำคัญ คือ เหตุการณ์ ๑๐๒๗ หรือ เหตุการณ์ที่กลุ่มชาติพันธุ์ร่วมกันโจมตีกำลังทหารฝ่ายทหารพม่า ในชื่อ “Three Brotherhood Alliance” ที่ประกอบด้วย ๓ กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย the Myanmar National Democratic Alliance Army (MNDAA) ประกอบด้วย ๒ กลุ่มชาติพันธุ์ คือ the Kokang Chinese ethnicity. the Ta'ang National Liberation Army (TNLA) ซึ่งมีพื้นที่ปฏิบัติการในรัฐฉาน (Shan State) และ the Arakan Army ที่มีพื้นที่ปฏิบัติการในรัฐยะไข่ (Rakhine State)

จากจุดเริ่มต้นดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการใช้อาวุธระหว่างกองกำลังฝ่ายรัฐบาลทหารเมียนมากับกองกำลังกลุ่มชาติพันธุ์ อย่างต่อเนื่อง โดยกองกำลังกลุ่มชาติพันธุ์มีชัยชนะเหนือกองทัพเมียนมาในพื้นที่อิทธิพลของตน

✧ ปัจจัยภายนอกที่กระทบต่อความขัดแย้งภายในสหภาพเมียนมา

ชาติมหาอำนาจและสหประชาชาติ เข้าแทรกแซงความไม่สงบเรียบร้อยภายในสหภาพเมียนมา เช่นเดียวกับที่แทรกแซงในสถานการณ์สงครามกลางเมืองของประเทศยูโกสลาเวีย แต่การแทรกแซงความไม่สงบเรียบร้อยภายในสหภาพเมียนมานั้นมีความแตกต่างจากกรณีประเทศยูโกสลาเวีย กล่าวคือ การแทรกแซงในสหภาพเมียนมามีเฉพาะการคว่ำบาตร

ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ แต่การเข้าแทรกแซงในประเทศยูโกสลาเวียนั้น ดำเนินการเข้าแทรกแซงทั้งการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพ เข้าดำเนินการต่อสถานการณ์ความไม่สงบของประเทศยูโกสลาเวียดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

✳ การแทรกแซงของชาติมหาอำนาจกับสหภาพเมียนมา³³

ชาติมหาอำนาจชาติตะวันตกทำการโดดเดี่ยวเมียนมา เช่น กรณีประเทศสหรัฐอเมริกาคว่ำบาตรเมียนมา เป็นแรงผลักดันให้สหภาพเมียนมาต้องพึ่งพาจีน และพื้นที่ของสหภาพเมียนมามีความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ต่อจีน เนื่องจากสหภาพเมียนมาเป็นเส้นทางสำรองสำหรับท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติจากมณฑลยูนนานไปยังท่าเรือเจ้าผิง (Kyaukphyu port) ในรัฐยะไข่ (Rakhine State) ออกไปยังมหาสมุทรอินเดีย และยังเป็นพื้นที่ที่จีนและชาติตะวันตกมีสถานะของการแข่งขันทางภูมิรัฐศาสตร์ในบริเวณดังกล่าว

✳ การแทรกแซงโดยสหประชาชาติ (UN)

สหประชาชาติมี Resolution 2669 เรียกร้องให้สหภาพเมียนมาหยุดการใช้ความรุนแรงทั้งปวงภายในสหภาพเมียนมาและเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักโทษที่ถูกควบคุมตัวโดยไม่มีเหตุอันสมควร (arbitrarily detained prisoners)³⁴ และใน วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ (18 June 2021) ที่ประชุมใหญ่แห่งสหประชาชาติ มีมติรับ non-binding resolution ที่เรียกร้องให้รัฐสมาชิกป้องกันการส่งอาวุธเข้าไปยังสหภาพเมียนมา³⁵

33 Ong Andrew, “Peace Studies in Myanmar : Interweaving Regional Geopolitics and Local Dynamics”, Asian Journal of Peacebuilding, Vol. 11, No.1 (2023), p 119-144

34 UN resolution 2669, <http://unscr.com/en/resolutions/2669> (Accessed 14 August 2024)

35 UN Adopts Nonbinding Arms Embargo On Myanmar, <https://www.armscontrol.org/act/2021-07/news-briefs/un-adopts-nonbinding-arms-embargo-myanmar> (Accessed 14 August 2024)

✳ สรุปปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อสหภาพเมียนมา

สหภาพเมียนมาเป็นประเทศที่ประกอบด้วยประชากรหลากหลายเชื้อชาติ ภาษา และศาสนา มีรูปแบบการปกครองแบบสังคมนิยม ประกอบกับผู้บริหารประเทศมีนโยบายชาตินิยม ที่ส่งผลให้เกิดการต่อสู้ระหว่างรัฐบาลทหารของสหภาพเมียนมา กับ กองกำลังกลุ่มชาติพันธุ์และกลุ่มประชาชนนิยมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยเฉพาะในปัจจุบันมีการต่อสู้ระหว่างทั้ง ๒ ฝ่ายที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น

สภาวะแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเมืองและความมั่นคงของสหภาพเมียนมาประกอบด้วย การถูกคว่ำบาตรจากนานาชาติ การพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับสาธารณรัฐประชาชนจีน สหภาพเมียนมาเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ ต่อสาธารณรัฐประชาชนจีน

เมื่อนำปัจจัยต่าง ๆ ของสหภาพเมียนมา มาเปรียบเทียบกับ Variables ที่ส่งผลให้ประเทศยูโกสลาเวียต้องล่มสลายลงแล้วมีรายละเอียดดังนี้

	ประเทศยูโกสลาเวีย	สหภาพเมียนมา
Variable1	นโยบายชาตินิยมชาวจีร์บ	มีนโยบายชาตินิยมเพื่อความมั่นคงของประเทศ
Variable2	ปัญหาเศรษฐกิจในประเทศ	มีปัญหาเศรษฐกิจในประเทศ แต่สามารถพึ่งพาสาธารณรัฐประชาชนจีน และพันธมิตรของจีนได้
Variable3	ความขัดแย้งมีการใช้อาวุธภายในประเทศ	มีสงครามกลางเมือง
Variable4	การกระทำที่เป็นอาชญากรรมสงคราม	ยังไม่มีการพิสูจน์อย่างเป็นทางการอันเป็นเหตุให้เกิดการแทรกแซงกิจการภายในเมียนมาโดย นานาชาติ

Variable5	ระบบเศรษฐกิจโลก	ระบบทุนนิยมเช่นเดิมแต่มีกลุ่มเศรษฐกิจ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่ม G7 และ กลุ่ม BRICS
Variable6	ยูโกสลาเวียหมดความสำคัญทาง Geopolitics	มีความสำคัญต่อจีนในการเป็นเส้นทางลำเลียงพลังงานเข้าสู่ มณฑลยูนนาน และ มีความสำคัญต่อประเทศสหรัฐอเมริกาในการดำเนินนโยบายต่างประเทศกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
Variable7	การแทรกแซงโดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศ	มีมาตรการคว่ำบาตรเท่านั้น ไม่มีการส่งกองกำลังรักษาสันติภาพของ UN เข้าแทรกแซงสงครามกลางเมือง
Variable8	การสนับสนุนให้แยกเอกราช	ยังไม่มีชาติใดให้การรับรองการประกาศเอกราชของรัฐต่าง ๆ ของสหภาพเมียนมา

✳ ภาพสถานการณ์ในสหภาพเมียนมาผ่านประสบการณ์ของประเทศไทยยูโกสลาเวีย

เมื่อนำ Variables ที่ส่งผลให้ประเทศยูโกสลาเวียต้องแยกออกเป็นรัฐขนาดเล็กจำนวน ๖ รัฐ กับปัจจัย/Variables ของสงครามภายในสหภาพเมียนมาจะพบความเหมือนและความแตกต่างกันดังนี้

Variables ของทั้ง ๒ กรณี นั้นมีส่วนที่เหมือนกันคือ Variable1 คือ นโยบายชาตินิยม Variable2 คือ ปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศ Variable3 คือ ความขัดแย้งภายในประเทศในระดับสงครามกลางเมือง Variable6 คือ มีความสำคัญทางภูมิรัฐศาสตร์

Variables ทั้ง ๒ กรณี มีส่วนที่แตกต่างกันคือ อิทธิพลจากระบบเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อทั้ง ๒ ประเทศ แตกต่างกัน การกระทำที่เป็น

อาชญากรรมสงคราม การแทรกแซงด้วยกำลังทหารจาก UN ไม่มีการรับรอง
รัฐภายในให้เป็นเอกราช ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของประเทศยูโกสลาเวีย เพื่อวิเคราะห์
ภาพสถานการณ์ภายในสหภาพเมียนมาแล้ว พบว่าหากต้องการภาพที่ไม่มี
สงครามกลางเมืองในสหภาพเมียนมา รัฐบาลทหารเมียนมาต้องลดนโยบาย
ชาตินิยม และฝ่ายต่าง ๆ ในสหภาพเมียนมาต้องได้รับเชิญเข้าสู่การเจรจา
อย่างเท่าเทียมกับฝ่ายรัฐบาลทหารเมียนมา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วอาจ
จะเกิดขึ้นไม่ได้เนื่องจากความสำคัญทางภูมิรัฐศาสตร์ของสหภาพเมียนมา
ที่ชาติมหาอำนาจทั้ง ๒ ฝ่าย ต้องการมีอิทธิพลเหนือสหภาพเมียนมาเพื่อ
ความได้เปรียบในการดำเนินยุทธศาสตร์และนโยบายของตน

๒. สำหรับกรณีเมื่อพิจารณาตามสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีเหตุการณ์
สู้รบอย่างรุนแรงระหว่างรัฐบาลทหารเมียนมากับกลุ่มชาติพันธุ์ ในระดับ
ของสงครามกลางเมืองแบบเต็มรูปแบบ อีกทั้งฝ่ายชาติพันธุ์ยังมีความได้เปรียบ
ในพื้นที่อิทธิพลของตน การที่จะไม่ให้สหภาพเมียนมาแยกออกเป็นประเทศ
ย่อย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของประเทศยูโกสลาเวียแล้วนั้น
สหภาพเมียนมาจะต้องไม่สร้างเหตุที่จะทำให้องค์การระหว่างประเทศส่ง
กำลังเข้าแทรกแซง และรับรองให้รัฐต่าง ๆ ในสหภาพเมียนมาเป็นรัฐเอกราช
นอกจากนี้ สถานการณ์ในสหภาพเมียนมานั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจาก
ชาติมหาอำนาจ เช่น จีน หรือ สหรัฐ ในการนำทุกฝ่ายเข้าสู่การเจรจา รวมทั้ง
ใช้อิทธิพลของตนกดดันให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม และเข้าสู่การเจรจา แต่อย่างไร
ก็ตามสถานะของความร่วมมือกันของชาติมหาอำนาจทั้ง ๒ ฝ่ายในสหภาพเมียนมา
คงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากสหภาพเมียนมานั้นเป็นประเทศที่มีความสำคัญ
ในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ของทั้ง ๒ ฝ่าย จึงสามารถคาดการณ์ได้ว่า トラบไคที่
เหตุการณ์ในสหภาพเมียนมา ไม่มีเงื่อนไขให้ชาติต่าง ๆ เข้าแทรกแซง
สงครามกลางเมือง และ รับรองให้รัฐต่าง ๆ ที่อยู่ภายในสหภาพเมียนมา
เป็นรัฐเอกราช แล้ว การที่จะถูกแยกประเทศเป็นรัฐย่อย ๆ เช่น ประเทศ

ยูโกสลาเวีย ยังไม่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสภาวะของสงครามกลางเมือง ยังคงมีอยู่ต่อไป เนื่องจากความสำคัญของพื้นที่ และนโยบายของมหาอำนาจ ทั้ง ๒ ฝ่ายนั้น ชัดแย้งกัน หรือ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า สงครามกลางเมือง ในสหภาพเมียนมา จะยังไม่สงบราบคาบที่การแข่งขันกันระหว่างชาติ มหาอำนาจ ทั้ง ๒ ฝ่ายยังไม่สิ้นสุดลง ไม่ว่าจะเป็นผลแพ้ชนะเกิดขึ้น หรือ เจรจาทอรองแล้วได้ผลประโยชน์ที่พึงพอใจของมหาอำนาจทั้ง ๒ ฝ่าย

สรุปภาพสถานการณ์ในสหภาพเมียนมาภายใต้การแข่งขันทาง ภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างชาติมหาอำนาจ

๑. สหภาพเมียนมาจะมีสภาวะความไม่สงบเรียบร้อยภายใน ประเทศ ในลักษณะนี้ไปจนกว่าชาติมหาอำนาจทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันได้ หรือ มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถอยออกจากการแข่งขันในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒. สหภาพเมียนมาจะเป็นเช่นเดียวกับประเทศยูโกสลาเวียหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผลตามข้อ ๑ คือ ฝ่ายที่ชนะหรือมีอิทธิพลเหนือกว่า จะเป็นผู้ กำหนดลักษณะของสหภาพเมียนมา ที่เป็นประโยชน์ในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่ สอดคล้องกับผลประโยชน์แห่งชาติของตนมากที่สุด

อิหร่านกับความขัดแย้งในสงครามอิสราเอล-ปาเลสไตน์

บทบาทของอิหร่านในเหตุการณ์ความขัดแย้งอิสราเอล-ปาเลสไตน์

น.อ.จเร โฉมฉาย

“War Is Never An Isolated Act.” “สงครามไม่เคยอุบัติขึ้นโดยฉับพลันทันทีไร้มาก่อน”

Carl Von Clausewitz

นักการทหารชาวปรัสเซียผู้ยิ่งใหญ่ “On War”

อาร์มภบท

ความวุ่นวายในตะวันออกกลางในขณะนี้ ถ้าจะเป็นละครเวที ก็คงเป็นบทละครที่ยิ่งใหญ่เหมือนมีผู้ประพันธ์ชั้นแย ที่นี่จะกำหนดเหตุการณ์ระหว่างคู่ขัดแย้งตัวเอง คือชาวยิวแห่งอิสราเอล และชาวอาหรับปาเลสไตน์ในกาซ่าและเวสต์แบงก์ผ่านตัวแทนคือกลุ่มนักรบฮามาส ทำการรบราฆ่าฟันกันขนานใหญ่จนหาทางออกไม่เจอ แล้วนี่อะไรไม่ออกก็ไป